

Vermes László 70 éves

Vermes László egyetemi tanár, folyóiratunk szerkesztőbizottságának tagja, 70 éves. 1936. március 20-án született Budapesten. A Gödöllői Agrártudományi Egyetemen 1959-ben szerzett agrármérnöki, 1962-ben öntözéses növénytermesztési szakmérnöki oklevelet, majd 1970-ben egyetemi doktori címet.

Céltudatosan tanult, s az egyetem elvégzése után eredményesen hasznosította ott szerzett, s szorgalmas önképzéssel továbbfejlesztett ismereteit. 1959-től 1961-ig Békés, Csongrád és Pest megye öntözési szaktanácsadójaként, majd 1961-től 1982-ig a Vízgazdálkodási Tudományos Kutatóközpont (VITUKI) munkatársaként működött. Itt a mezőgazdasági vízgazdálkodás és a környezetvédelem szempontjából egyaránt fontos téma, a szennyvizek, szennyvíziszapok és hígtrágyák mezőgazdasági hasznosíthatóságának és ártalommentes elhelyezése területén dolgozott, s ért el hazai és nemzetközi szakkörökben egyaránt elismert kutatási eredményeket. Létrehozta és irányította a Debreceni (1961–1971), Pesterzsébeti (1962–1972) és Kecskeméti (1972–1975) Kísérleti Szennyvízöntöző Telepeket. Eredményeinek és gazdag tapasztalatainak szintetizáló összefoglalását jelentette 1975-ben megvédett kandidátusi értekezése, illetve 1996-ban megszerzett MTA Doktora fokozata. Hollandiában, Egyiptomban, az Egyesült Államokban és számos más országban tett tanulmányúttjai példamutatóan hatékonyak voltak: megismertette eredményeit, kitűnő érzékkel szerzett tapasztalatokat, épített ki tudományos–kollegiális kapcsolatrendszert. Nemzetközi színvonalú eredményeit közel 200, hazai és külföldi folyóiratban megjelent szakkikben, 15 szakkönyvben, tankönyvben és színvonalas

egyetemi jegyzetben, valamint számos konferencia-kiadványban publikálta, s ismertette tudományos rendezvényeken megtartott nagy sikerű előadásában.

Vermes László 1983-ban került a Gödöllői Agrártudományi Egyetemre. Mint a Vízgazdálkodási és Meliorációs Tanszék munkatársa, tudományos tanácsadója, 1988-tól vezetője, jelentős, majd meghatározó szerepet játszott a nemzetközi színvonalú gödöllői mezőgazdasági vízgazdálkodási kutatások számos területén. Tevékenysége később környezetvédelmi témákkal bővült, amelynek eredményeit „Hulladékgyártás, hulladékhasznosítás” című könyvében foglalta össze. Ennek 1993. évi első kiadását később további két – átdolgozott és bővített – kiadás követte. Mint dékánhelyettes jelentős szerepet vállalt az Egyetem oktatási-kutatási munkájának korszerűsítésében, továbbfejlesztésében.

Ezt próbálta meg 1991-től 1993-ig a Földművelésügyi Minisztérium Oktatási Osztályának vezetőjeként is. A rövid államigazgatási kitérőt követően azonban – már egyetemi tanárként – visszatért a felsőoktatásba. 1993-tól a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem munkatársa. 1994-től 1996-ig oktatási rektorhelyettes, 1996-tól 1999-ig a Talajtani és Vízgazdálkodási Tanszék vezetője. Korszerűen és lelkesítően oktat, eredményesen kutat, publikál, népszerűsít. Megszervezte és ma is vezeti az integrált Szent István Egyetem, majd a Budapesti Corvinus Egyetem Kertészettudományi Karán a környezetgazdálkodási szakirányt. Iskolateremtő egyéniség. Eredményes munkát végez az általa művelt témakörök nemzetközi tudományos szervezeteiben, programjaiban (Nemzetközi Öntözési és Vízrendezési Szövetség – ICID; ENSz Egyezmény a Sivatagosodás és az Aszály elleni küzdelemért – UNCCD stb.), mint irányító, vezető, koordinátor, vagy mint munkatárs egyaránt. Aktív és sikeres a hazai tudományos közéletben. Tagja az MTA Mezőgazdasági Vízgazdálkodási Bizottságának, a MTESZ, a Magyar Hidrológiai Társaság, a Magyar Agrártudományi Egyesület (MAE) több bizottságának, szakosztályának. Alapítója és elnöke a Talajtani Társaság Talajszennyezettségi Szakosztályának. Számos minisztérium szakértői bizottságában és tanácsadó testületében végez sikeres munkát.

Vermes László sokoldalúan eredményes kutatási-oktatási-tudományos népszerűsítői tevékenységét számos kitüntetéssel ismerték el. Ezek közül legfontosabbak a Munka Érdemrend bronz fokozata (1967), a Pro Aqua Emlékérem (1977), a Cserháti Sándor Emlékérem (1982), a Bogdánffy Ödön Emlékérem (1988), az ICID Emlékplakett (1993), és a Kvassay Jenő-díj (1999).

Gazdag életútjának eddigi szakaszába sok fért bele. Céltudatos, kemény és következetes munkával, racionális gondolkozással és időbeosztással, jó szervezőmunkával, fáradtságot nem ismerő szorgalommal, a tudomány és a szakma iránt érzett töretlen lelkes felelősségérzettel él és dolgozik.

70. születésnapja alkalmából tisztelettel köszöntjük Vermes Lászlót. Őszintén kívánunk neki további sikereket sokoldalú kutató- és oktatómunkájában, ehhez megfelelő munkafeltételeket, sok erőt és nagyon jó egészséget.

VÁRALLYAY GYÖRGY